

Standardy ochrony małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej

z dnia 30-07-2024 r.

1. Preambuła

Niniejszy dokument został opracowany i wprowadzony przez Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej jako odpowiedź na prawny obowiązek wprowadzenia standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem we wszystkich placówkach i instytucjach, do których uczęszczają lub w których przebywają lub mogą przebywać małoletni, zgodnie z ustawą z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1606). Przy jego opracowywaniu uwzględniono powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

Ochrona małoletnich dzieci przed przemocą jest nie tylko obowiązkiem prawnym, ale przede wszystkim moralnym imperatywem wynikającym z wartości chrześcijańskich. Kościół, realizując misję powierzoną mu przez Pana, stawia na pierwszym miejscu dobro dziecka, uznając moralną i prawną odpowiedzialność za jego ochronę. Wszyscy zaangażowani w życie Kościoła zobowiązują się do stworzenia bezpiecznego i przyjaznego środowiska, w którym dobro dziecka jest chronione i szanowane, a stosowanie wobec niego przemocy w jakiegokolwiek formie jest niedopuszczalne.

Dokument ten wyznacza standardy ochrony dzieci przed przemocą, zapewniając skuteczne działania zapobiegawcze i interwencyjne, oparte na wiedzy i empatii, zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa i Konwencją o Prawach Dziecka. Poprzez odpowiednią edukację i świadomość zagrożeń, Kościół może efektywnie zapobiegać krzywdzeniu dzieci i skutecznie je chronić, realizując tym samym swoje ewangeliczne posłannictwo.

Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej zobowiązuje się podejmować działania w najlepszym interesie małoletnich i dla ich dobra. Niniejsze Standardy mają na celu ochronę godności małoletnich, zabezpieczenie i realizację praw małoletnich oraz ochronę małoletnich przed krzywdzeniem, w myśl zasady, iż niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie przez kogokolwiek wobec małoletnich. Społeczność Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej realizuje te cele, działając w ramach obowiązującego prawa, niniejszych Standardów oraz swoich kompetencji.

Niniejsze standardy odnoszą się do działalności statutowej Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej na wszelkich płaszczyznach, mogących dotyczyć małoletnich. W szczególności, dotyczą organizacji przez Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej zajęć i wyjazdów rekolekcyjnych dla małoletnich, a także prowadzonych przez Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej placówek, takich jak Dom Matki i Dziecka Caritas czy Jubileuszowe Centrum Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej w Lipniku.

2. Zawartość dokumentu

Dokument opisuje szczegółowe zasady bezpieczeństwa i sposoby ochrony małoletnich w zakresie korzystania przez nich z działalności Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej i dotyczy w szczególności:

- rekrutacji personelu, w tym w szczególności pracowników i wolontariuszy, a także pozostałych osób zaangażowanych w działalność Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej;
- bezpiecznych relacji pomiędzy małoletnimi a personelem Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej
- bezpiecznych relacji pomiędzy rówieśnikami;
- bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych;
- zasady ochrony wizerunku i danych osobowych;
- sposobu reagowania na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy fizycznej, psychicznej czy seksualnej i zasad prowadzenia rejestru interwencji;
- pomocy osobom pokrzywdzonym
- zasady przeglądu i aktualizacji standardów
- zasady udostępnienia standardów rodzicom i opiekunom prawnym małoletnich

Standardy ochrony małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej są dostępne w:

- biurze Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, tj. pod adresem: ul. Janowicka 138 (przy parafii św. Józefa Robotnika), 43-512 Janowice
- siedzibie Caritas Diecezji Bielsko- Żywieckiej, tj. pod adresem: ul. St. Żeromskiego 5A, 43-300 Bielsko-Biała
- Jubileuszowym Centrum Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej w Lipniku, tj. pod adresem: ul. Polna 31, 43-305 Bielsko-Biała
- Domu Matki i Dziecka Caritas, tj. pod adresem: ul. ks. S. Brzóska 3a, 43-300 Bielsko-Biała
- Okręgowym Ośrodku dla Pokrzywdzonych Przepięstwem w Bielsku-Białej ul. Wyspiańskiego 33
- Domu w Istebnej- Słoneczniki ojca Pio Andziołówka 294, Istebna

i podane do publicznej wiadomości na stronie internetowej Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, pod adresem <https://caritas.bielsko.pl/> w zakładce „Standardy ochrony małoletnich”.

3. Objasnienie terminów (słowniczek)

Caritas – Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. St. Żeromskiego 5A, 43-300 Bielsko-Biała, REGON: 040038595 NIP: 5471902638

placówka - jednostki organizacyjne Caritas utworzone przez Dyrektora wchodzące w skład działalności pożytku publicznego lub działalności charytatywno-opiekuńczej Kościoła Katolickiego.

personel – wszyscy pracownicy, zleceniobiorcy, stażyści, praktykanci, wolontariusze realizujący zadania Caritas

partnerzy - usługodawcy/biorcy, partnerzy, darczyńcy, goście placówek Caritas oraz inne osoby fizyczne zaangażowane w działania Caritas

pracownik - osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.

wolontariusz – osoba, która na rzecz innych osób lub danej grupy społecznej, dobrowolnie i bezpłatnie świadczy pracę wykraczającą poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie, w szczególności na zasadzie zawartej umowy wolontariackiej

dziecko/małoletni – osoba poniżej 18. roku życia.

opiekun – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciel ustawy (rodzic, opiekun prawny) lub inna osoba uprawniona do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu (w tym rodzina zastępcza)

zgoda opiekuna – zgoda rodziców albo zgoda innego opiekuna prawnego, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny (orzeczenie sądu opiekuńczego zastępuje zgodę rodziców).

osoba pokrzywdzona – osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo (art. 49 §1 k.p.k.).

osoby pokrzywdzone przemocą w rodzinie – osoby najbliższe, inne osoby pozostające w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby stosującej przemoc

Różne formy przemocy

krzywdzenie dziecka - popełnienie czynu zabronionego wpływającego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym: pracownika lub wolontariusza Caritas, opiekunów dziecka, inną osobę

wiek bezwzględnej ochrony – czynność seksualna z osobą w wieku ochronnym jest czynem zabronionym (wykorzystaniem seksualnym), a osoba dopuszczająca się jej i lub doprowadzająca do niej podlega odpowiedzialności karnej. W Polsce obecnie wynosi 15 lat.

dziecko wykorzystane seksualnie – każde dziecko w wieku bezwzględnej ochrony, względem którego inna osoba czy to przez świadome działanie, czy też przez zaniedbywanie swoich społecznych obowiązków lub obowiązków wynikających ze specyficznej odpowiedzialności za dziecko, dopuszcza się zaangażowania dziecka w jakąkolwiek aktywność natury seksualnej, której intencją jest zaspokojenie osoby dorosłej

uwikłanie – każda relacja, w której ktoś doświadcza strachu, lęku, poczucia winy, poczucia krzywdy, frustracji, poniżenia, zniewolenia, zależności, dominacji, niemożności bycia sobą, nieszczerości, braku autentyczności, przemocy emocjonalnej, fizycznej, seksualnej czy ekonomicznej.

nadużycie – postępowanie lub czyn niezgodny z przyjętymi normami postępowania, w sposób niewłaściwy lub ponad przeciętną miarę

nadużycie władzy – nadużycie stanowiska, funkcji lub obowiązku w celu wykorzystania innej osoby. Może przybierać różne formy i obejmować sytuacje, w których dana osoba ma władzę nad inną osobą na mocy swojego związku (np. pracodawca i pracownik, nauczyciel i uczeń, trener i sportowiec, rodzic lub opiekun i dziecko, duchowny/osoba zakonna i parafianin) i wykorzystuje tę władzę na swoją korzyść.

przemoc duchowa – odwoływanie się do przekonań religijnych i wiary osoby w celu wyrządzenia jej szkody. Może mieć negatywny wpływ na duchowość osoby poszkodowanej, zwłaszcza gdy dopuszcza się jej osoba posiadająca duchowy autorytet i zaufanie w Kościele.

przemoc domowa – jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób, w szczególności narażające na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, naruszające godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym wolność seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

zaniedbanie (wobec osoby dorosłej) – niezapewnienie przez opiekuna środków niezbędnych do życia osobie, którą się opiekuje.

bullying – znęcanie, zastraszanie, prześladowanie werbalne, społeczne, a także fizyczne.

gaslighting – przemoc psychiczna polegająca na manipulowaniu drugą osobą w taki sposób, że ofiara przemocy z czasem przestaje ufać swoim osądom, staje się zdezorientowana, zalękniona i traci zaufanie do swojej pamięci czy percepcji. Jeśli manipulacja jest stosowana stale i metodycznie, może w końcu doprowadzić do tego, że ofiara zacznie kwestionować swoje zdrowie psychiczne. W ten sposób manipulator przejmuje nad nią całkowitą kontrolę.

cyberprzemoc – wszelka przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych – komunikatorów, czatów, stron internetowych, mediów społecznościowych, blogów, SMS-ów, MMS-ów. Może mieć formę wulgarnych wiadomości, obraźliwych komentarzy (hejt, trolling), rozpowszechniania zdjęć ukazujących dziecko w niekorzystnym świetle, zastraszania, śledzenia (*cyberstalking*), ujawniania tajemnic (*outing*) itp.

Wsparcie

Niebieska Linia – <https://www.niebieskalinia.info/>

procedura „Niebieskie Karty” – jest narzędziem, którego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej, obejmuje też współpracę przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów, które są zobowiązane do reagowania w przypadku uzyskania informacji o wystąpieniu przemocy domowej.

Przestępstwa motywowane seksualnie

przestępstwo kanoniczne wykorzystywania seksualnego – kanoniczne przestępstwa wykorzystywania seksualnego popełniane przez duchownych lub osoby konsekrowane, którymi są: zmuszanie kogoś, za pomocą przemocy, groźby lub nadużycia władzy, do wykonywania lub poddawania się czynnościom seksualnym; wykonywanie czynności seksualnych z dzieckiem lub osobą bezbronną; produkcja, wystawianie, posiadanie lub dystrybucja, w tym drogą elektroniczną, pornografii z udziałem dzieci, a także werbowanie lub nakłanianie dziecka lub osoby bezbronnej do udziału w tworzeniu pornografii popełnione przez duchownych lub osoby zakonne, o których mowa w artykule 1 §1 a) Vos Estis Lux Mundi.

przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (art. 197-205 k.k.) – zgwałcenie (art. 197), wykorzystanie seksualne osoby bezradnej lub niepoczytalnej (art. 198), seksualne wykorzystanie zależności (art. 199), seksualne wykorzystanie dziecka (art. 200), uwodzenie dziecka poniżej lat 15 z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej (art. 200a), propagowanie pedofilii (art. 200b), kazirodztwo (art. 201), pornografia (art. 202), zmuszanie do prostytucji (art. 203), czerpanie zysku z cudzego nierządu (art. 204).

Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – rejestr obywateli polskich, którzy dopuścili się przestępstwa z pobudek seksualnych. Składa się z Rejestru publicznego i Rejestru z dostępem ograniczonym.

Zespół ds. Prewencji i jego praca

osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci – osoba wyznaczona przez Dyrektora Caritas, sprawująca nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dzieci, odpowiedzialna za przygotowanie personelu do stosowania standardów

osoba zaufana – osoba wyznaczona przez Dyrektora Caritas, ciesząca się zaufaniem i odpowiednio przygotowana, odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach dotyczących przemocy i udzielająca wsparcia

osoba odpowiedzialna za interwencję – Dyrektor Caritas odpowiedzialny za podejmowanie interwencji w przypadku zaistnienia przemocy, składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego

osoba odpowiedzialna za Internet - wyznaczony przez Dyrektora Caritas pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie placówek Caritas oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie

kompetencje miękkie – umiejętności psychospołeczne, np. komunikatywność, asertywność.

konflikt interesów – sytuacja (postrzegana lub rzeczywista), w której powstaje konflikt m.in. pomiędzy obowiązkami służbowymi danej osoby a jej prywatnymi interesami, który może mieć wpływ na wykonywanie tych obowiązków. Taki konflikt zazwyczaj wiąże się z przeciwstawnymi zasadami lub niezgodnymi życzeniami lub potrzebami i może wystąpić, gdy osoba pełni wiele ról.

lojalność środowiskowa – silna lojalność wobec danego środowiska, grupy ludzi, wspólnoty, instytucji, przełożonego itp., która może przyjmować formy pozytywne, np. dochowanie tajemnicy, lub negatywne, np. niereagowanie bądź zaprzeczanie przemocy.

dane osobowe – wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania żyjącej osoby fizycznej, a także poszczególne informacje, które w połączeniu ze sobą mogą prowadzić do zidentyfikowania tożsamości danej osoby.

wniosek o wgląd w sytuację rodziny – pismo, które może zostać złożone przez każdą osobę fizyczną i prawną, która chce, aby sąd zbadał aktualną sytuację rodzinną. Wniosek nie podlega żadnej opłacie sądowej, może być złożony w każdej chwili i w przypadku jego odrzucenia przez sąd nie rodzi żadnych negatywnych konsekwencji wobec wnioskodawcy.

4. Formy przemocy wobec dziecka

1. Przemoc wobec dzieci – wszelkie formy złego traktowania fizycznego i/lub emocjonalnego, wykorzystywania seksualnego, zaniedbania lub niedbałego traktowania, wyzysku komercyjnego lub innego, skutkujące rzeczywistą lub potencjalną szkodą dla zdrowia, przetrwania, rozwoju lub godności dziecka w kontekście relacji odpowiedzialności, zaufania lub siły. Dzieli się powszechnie na pięć podtypów: przemoc fizyczna, znęcanie się emocjonalne/psychiczne, zaniedbanie, narażenie na przemoc w rodzinie, wykorzystywanie seksualne. W kontekście Kościoła katolickiego ważne jest także uznanie przemocy duchowej za dodatkowy podtyp przemocy.

2. Zabronione są niżej wymienione zachowania wobec Dzieci:

- **przemoc fizyczna** – tj. przemoc, w wyniku której dziecko doznaje fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową. Polega w szczególności na celowym uszkodzeniu ciała, zadawaniem bólu lub groźbą uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, otarcia, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.

- **przemoc psychiczna i emocjonalna** – tj. przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja wobec dziecka, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.

niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i jego granic psychicznych. To także to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, wciąganie dziecka w konflikt osób dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości, stawianie dziecku wymagań i oczekiwań, którym nie jest ono w stanie sprostać.

- **zaniedbywanie dziecka** – tj. chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych/psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka.

- **narażenie na przemoc w rodzinie** – tj. forma psychicznego znęcania się nad dzieckiem, w której dziecko jest obecne – słyszy lub widzi – gdy inny członek rodziny doświadcza przemocy fizycznej, psychicznej lub seksualnej albo widzi szkody wyrządzone osobom lub mieniu w wyniku agresywnego zachowania członka rodziny.

- **wykorzystywanie seksualne dziecka** – tj. wykorzystanie seksualne dziecka to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowe i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Celem takiej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby (World Health Organization). Obejmuje zachowania z kontaktem fizycznym (w tym penetracyjne) oraz bez kontaktu fizycznego, może wtedy przybrać formę seksualizacji, robienia zdjęć lub filmów wideo przedstawiających dzieci o charakterze jednoznacznie seksualnym, zmuszania dzieci do oglądania czynności seksualnych lub wzięcia w nich udziału lub zmuszania dzieci do uprawiania seksu lub angażowania się w czynności seksualne z innymi dziećmi lub dorosłymi. Obejmuje również wyzyskiwanie seksualne dzieci, czyli czerpanie zysku np. z pornografii z udziałem dzieci lub prostytucji dziecięcej.

- **rooming (wobec dziecka)** – tj. zachowania, których celem jest przygotowanie dziecka do wykorzystywania seksualnego. Obejmuje nawiązanie szczególnej relacji z dzieckiem, często również warunkowanie rodziców i innych dorosłych oraz osłabienie ich czujności, aby myśleli, że relacja z dzieckiem jest normalna i pozytywna.

- **przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, *bullying*)** – tj. sytuacja gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych. Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie

innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w mediach społecznościowych, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę), a także przemoc podczas randki ze strony chłopaka/dziewczyny.

- **uczestnictwo w procederze handlu dziećmi**, włącznie z pozyskiwaniem danych lub informacji o dzieciach.
- **zatajanie podejrzeń lub zaniechanie informowania o nadużyciach** wobec dzieci spowodowanych przez inne osoby.

5. Zasady bezpiecznej rekrutacji Personelu. Przygotowanie Personelu do stosowania Standardów.

1. W ramach rekrutacji członków Personelu pracujących z Dziećmi prowadzona jest ocena kandydatów pod kątem ich kwalifikacji lub wykształcenia do pracy z Dziećmi. Kandydat przed dopuszczeniem do pracy z dziećmi:

1) przedkłada Dyrektorowi Caritas informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego. Osoba posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada Dyrektorowi Caritas informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. Osoba ta składa również oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. Jeżeli prawo danego państwa nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba ta składa Dyrektorowi Caritas oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Ww. oświadczenia, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2) Wyraża zgodę na weryfikację jego osoby w Rejestrze Sprawców Przepływstw na Tle Seksualnym oraz podaje wszystkie niezbędne do tej czynności dane;

3) Ma obowiązek zapoznać się z postanowieniami Standardów oraz zaakceptować w formie pisemnego oświadczenia postanowienia Standardów oraz zobowiązać się do ich stosowania (załącznik 1)

2. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z edukacją, wypoczynkiem, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi Dyrektor Caritas uzyskuje o tej osobie informacje, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze (tj. uzyskuje dane z Rejestru Sprawców Przepływstw na Tle Seksualnym (<https://rps.ms.gov.pl/pl-PL/Public#/>)). Dyrektor Caritas utrwała pozyskaną informację w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

3. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Caritas załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do takiej działalności.

4. Jeśli Caritas zatrudnia firmy z zewnątrz lub udostępnia im pomieszczenia, właściciel firmy musi przedstawić Dyrektorowi Caritas oświadczenie o sprawdzeniu swoich pracowników, którzy wejdą na teren placówek Caritas i/lub będą mogli mieć kontakt z dziećmi, w Rejestrze Sprawców Przepływstw na Tle Seksualnym oraz wypełniają Kartę Bezpieczeństwa i Ochrony, stanowiącą załącznik nr 3 do Standardów. Kartę Bezpieczeństwa i Ochrony wypełniają także inne osoby dorosłe, które odwiedzają placówki Caritas, w których przebywają małoletni.

5. Dyrektor Caritas powołuje Zespół ds. Prewencji. W jego skład wchodzi: osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, osoba zaufana oraz osoba odpowiedzialna za interwencję. Osoba odpowiedzialna za standardy troszczy się o to, aby standardy były wdrażane i przestrzegane. Osoba zaufana powołana jest do przyjmowania zgłoszeń w przypadku naruszenia standardów lub zaistnienia incydentów przemocy. Musi to być osoba faktycznie budząca zaufanie, odpowiednio przygotowana oraz posiadająca tzw. kompetencje miękkie, predysponujące ją do kontaktu z osobami skrzywdzonymi. Nie może ona na własną rękę podejmować działań służących wyjaśnieniu podejrzeń i zarzutów lub weryfikacji zgłaszanych faktów. Współpracuje ściśle z osobą odpowiedzialną za interwencję. Osoby te zobowiązane są do zachowania poufności (załącznik 7). Osoby powyższe tworzą wraz z Dyrektorem Caritas Zespół ds. Prewencji i ściśle z sobą współpracują. W sytuacji, gdy nie ma możliwości powołania całego zespołu, należy powołać przynajmniej jedną osobę, która będzie łączyła powyższe funkcje. Wszelka działalność dotycząca ochrony oraz interwencji i pomocy musi być dokumentowana. Wpisów w rejestrze zdarzeń dokonują osoby bezpośrednio

zaangażowane w daną aktywność, ale za bezpieczne przechowywanie informacji odpowiedzialny jest Dyrektor Caritas. Rejestr (Załącznik 4) prowadzi się zgodnie z zasadami ochrony danych wrażliwych.

6. Kandydat przed dopuszczeniem do pracy otrzymuje odpowiedni czas na zapoznanie się z treścią Standardów. W przypadku pojawienia się pytań dotyczących ich postanowień - Caritas daje możliwość zadania pytań drogą mailową lub spotkania z członkiem Zespołu ds. Prewencji w celu udzielenia odpowiedzi.

7. Caritas organizuje szkolenia na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci zapoznaje personel z postanowieniami Standardów, a w szczególności z Katalogiem Zachowań Zabronionych, zasadami budowania bezpiecznych relacji oraz procedurą interwencji w przypadku krzywdzenia dzieci. Ze szkoleń lub innych edukacyjnych lub profilaktycznych spotkań sporządzana jest lista uczestników.

6. Bezpieczne relacje pomiędzy personelem Caritas a małoletnimi oraz bezpieczne pomiędzy małoletnimi

1. Przestrzeganie Katalogu Zachowań Zabronionych obowiązuje wszystkie osoby mające kontakty z dziećmi, w szczególności personel Caritas oraz partnerów Caritas.
2. **Katalog Zachowań Zabronionych** - niedozwolone jest, aby ktokolwiek dopuszczał się wobec małoletnich:
 - 1) Bicia, szturchnięcia, popychania ani w jakikolwiek sposób naruszania integralności fizycznej dziecka
 - 2) Dotyknięcia dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny
 - 3) Dotyknięcia dziecka wbrew jego woli (należy się kierować zawsze obiektywnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na stosowny i bezpieczny kontakt fizyczny i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.)
 - 4) Oczekiwanie od Dzieci jakichkolwiek świadczeń wzajemnych w zamian za udzielaną pomoc m.in. pieniędzy, pracy, dóbr, kontaktów seksualnych, itp., a także przyjmowania prezentów lub pieniędzy od dziecka;
 - 5) Proponowanie Dzieciom lub organizowanie spotkań z nimi poza miejscem i czasem pracy lub wolontariatu - spotkań o charakterze prywatnym, które nie mają związku z funkcjonowaniem placówek Caritas lub realizacją projektów Caritas (np. zaproszeń do prywatnego domu, prywatnych wyjść do kawiarni, kina itp.)
 - 6) Kontaktowania się z Dziećmi za pośrednictwem prywatnych kanałów komunikacji lub social mediów – np. wysyłanie prywatnych wiadomości poprzez email, WhatsApp, Instagram, Viber, Facebook i inne.
 - 7) Spędzania nadmiernego czasu z dziećmi lub spędzania czasu z dziećmi na osobności, np. za zamkniętymi drzwiami. W przypadku konieczności rozmowy z dzieckiem na osobności, należy zadbać, aby być w zasięgu wzroku innych. Można poprosić np. drugiego pracownika o obecność podczas rozmowy.
 - 8) Wykonywania lub publikowania w prywatnych mediach społecznościowych zdjęć dzieci – mogą one nastąpić wyłącznie po uzyskaniu wyraźnej zgody Opiekuna prawnego.
 - 9) Utrwalania wizerunku dziecka dla celów prywatnych
 - 10) Przeglądanie rzeczy osobistych dzieci. W przypadku podejrzenia przechowywania przez dzieci w rzeczach osobistych substancji i rzeczy niedozwolonych np. narkotyków, substancji psychoaktywnych, papierosów, alkoholu, ostrych/niebezpiecznych narzędzi, innych przedmiotów zagrażających życiu lub zdrowiu Personel ma obowiązek wezwać Policję w celu weryfikacji podejrzenia i zapewnienia bezpieczeństwa innym Dzieciom.

- 11) Pełnienia funkcji opiekuńczo-wychowawczych pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci
 - 12) Pozostawiania dziecka wyłącznie pod opieką innego dziecka
 - 13) Przewożenia dzieci prywatnymi samochodami personelu Caritas, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych
 - 14) Wypowiadania treści i żartów o podtekście seksualnym, prezentowania dzieciom treści obscenicznych, pornograficznych lub mających podtekst seksualny, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia.
 - 15) stosowania przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się itp., zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych
 - 16) ujawniania informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
 - 17) zachowywania się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby)
 - 18) jakakolwiek inna przemoc względem dzieci, w szczególności: fizyczna, psychiczna, seksualna, zaniedbywanie, przemoc w rodzinie, rówieśnicza, rooming – których znaczenie tłumaczy Słowniczek niniejszych Standardów
 - 19) Zatajania podejrzeń lub zaniechanie informowania o nadużyciach wobec dzieci spowodowanych przez inne osoby.
 - 20) Uczestniczenia w procederze handlu dziećmi, włącznie z pozyskiwaniem danych lub informacji o dzieciach.
3. Personel, w tym w ramach realizowanych obowiązków wynikających z umów lub porozumień wolontariackich:
- 1) informuje dzieci o przysługujących im prawach i obowiązkach oraz zasadach budowania wzajemnych relacji podczas konsultacji, zajęć, spotkań profilaktycznych, w tym o metodach zgłaszania zachowań zabronionych;
 - 2) ma obowiązek sprawować nadzór nad relacjami między dziećmi, przestrzegania przez dzieci zakazu stosowania jakichkolwiek form krzywdzenia względem siebie;
 - 3) ma obowiązek komunikować się z dziećmi w sposób: prosty, jasny, klarowny, z poszanowaniem godności oraz stosując sposób komunikacji dostosowany do wieku dziecka; zabronionym jest, aby sposób komunikacji z dzieckiem miał znamiona ośmieszania, poniżania, dyskryminowania, ignorowania;
 - 4) zobowiązuje się nie różnicować traktowania dzieci ze względu na pochodzenie, status materialny, narodowość, wyznanie, sytuację rodzinną, wygląd, stan zdrowia, orientację seksualną, niepełnosprawność, sprawność fizyczną lub intelektualną;

- 5) informuje dzieci o zasadach bezpiecznego zachowania przed wszelkimi aktywnościami (zabawy, gry zespołowe, wycieczki) oraz prowadzi profilaktyczne rozmowy na temat zasad bezpieczeństwa oraz wzajemnych praw i obowiązków;
 - 6) wszelkie aktywności dzieci odbywają się pod opieką i po uzyskaniu pozwolenia personelu. Personel przed każdą aktywnością dzieci jest zobowiązany prawidłowo przygotować i zabezpieczyć przestrzeń przeznaczoną do danego rodzaju aktywności, by umożliwić dzieciom bezpieczne korzystanie;
 - 7) ma prawo do kontrolowania porządku w pokojach i salach zajęć oraz ich wietrzenia podczas nieobecności dzieci;
 - 8) podczas obecności dzieci w pokojach, może wchodzić do pokoi za zgodą dzieci lub jasno informując o zamiarze wejścia (pukając, stosując odpowiedni komunikat głosowy);
 - 9) może wyznaczać dzieciom następujące obowiązki dostosowane do wieku np. nakrywanie do posiłku, odnoszenie i zwrot brudnych naczyń, ścielenie łóżek, wymiana swojej bielizny pościelowej, utrzymywanie porządku w swoich szafkach, wynoszenie śmieci, utrzymywanie porządku w sanitariatach i inne wynikające z rodzaju organizowanej aktywności;
 - 10) w przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie rozeznaczyć, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista
 - 11) traktuje indywidualnie każde dziecko, starając się rozumieć jego potrzeby i wspomagać jego możliwości
 - 12) pamięta, że pierwszymi i głównymi wychowawcami dzieci są rodzice lub opiekunowie prawni, szanuje ich prawa oraz wspomaga w procesie wychowania,
 - 13) personel obowiązuje obiektywizm, sprawiedliwość, bezinteresowność i szacunek w traktowaniu i ocenie każdego dziecka bez względu na okoliczności
 - 14) W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, należy unikać innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem
 - 15) Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawny bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy
4. Obowiązuje zasada pełnej transparentności w organizowaniu spotkań i wyjazdów z dziećmi. W szczególności należy:
- 1) zapoznać rodziców lub opiekunów prawnych dzieci z harmonogramem prowadzonych spotkań;
 - 2) zadbać o wyrażenie przez nich zgody w formie pisemnej na udział w spotkaniach;
 - 3) ustalić zasady odbioru dzieci;
 - 4) ustalić zasady komunikacji elektronicznej;
 - 5) wszystkie formy zorganizowanego czasu, a w sposób szczególny wypoczynku dzieci powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;

- 6) na wyjazdy grupowe należy uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, po uprzednim zapoznaniu ich z ramowym planem działania i zasadami jego organizacji (regulaminem). Podczas wyjazdu rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem;
- 7) podczas wyjazdów opiekunowie nie powinni nocować w tym samym pomieszczeniu co podopieczni. W sytuacji szczególnej, wymagającej od opiekuna pozostania w nocy w pomieszczeniu z wychowankiem, powinien on o tym fakcie zawiadomić inną osobę dorosłą, kierownika wyjazdu oraz, jeśli to możliwe, rodzica lub opiekuna prawnego wychowanka. Jeśli wyjazd przewiduje noclegi zbiorowe, organizator zawiera informację na ten temat w regulaminie. Szczególnie zadbać należy o ochronę dzieci w toaletach, łazienkach, przebieralniach czy szatniach.

5. Dzieci, we wzajemnych relacjach, zobowiązane są do:

- 1) Komunikowania się między sobą bez wulgaryzmów, ośmieszania, poniżania, dyskryminowania, ze względu na pochodzenie, status materialny, narodowość, wyznanie, sytuację rodzinną, wygląd, stan zdrowia, orientację seksualną, niepełnosprawność, sprawność fizyczną lub intelektualną;
- 2) Nie stosowania wobec siebie nawzajem jakichkolwiek form przemocy fizycznej, psychicznej lub seksualnej;
- 3) Traktowania siebie wzajemnie z poszanowaniem godności i dbania o dobro swoje i innych
- 4) Obowiązują następujące zasady, w relacjach pomiędzy rówieśnikami:

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

- Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie.
- Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym. Należą się jej szacunek i troska o jej dobro.
- Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy koleżanek/kolegów.
- Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
- Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
- Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i szkolnych aktywności.

2. Zasady komunikacji między dziećmi

- Zachowuj życzliwość i szacunek wobec koleżanek/kolegów.

- Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób.
- Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają.
- Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji.
- Stosuj formy grzecznościowe.
- Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

3. Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni

- Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
- Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.
- Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności.
- Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i innych osób bez ich wyraźnej zgody.
- Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

4. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie

- Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany.
- Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi/koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
- Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
- Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach kolegów/koleżanek.
- Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
- Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną.
- Nie narażaj siebie i innych uczniów na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu czy psychicznemu.
- Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek.
- Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.

5. Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy

- Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz, w Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnej formy przemocy.
- Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.
- Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- Chroń intymność swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdjęć lub filmów, które by ją naruszały.
- Sprzeciwiaj się hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przysyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
- Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
- Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechęci.
- Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
- Jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze.
- Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni także są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

6. Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów

- Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę. Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.
- Umów się na rozmowę w bardziej stosownych warunkach, w ten sposób zyskasz czas na konstruktywny dialog.
- Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz.
- Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałaś/usłyszałeś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałaś/zrozumiałeś jej komunikat.

- Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć.
- Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
- Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc osobę dorosłą, aktualnego opiekuna grupy. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie rozwiązuj konfliktu samodzielnie.
- Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda. Zawsze poinformuj o tym osobę dorosłą.

7. Zasady ochrony dotyczące kontaktów przez media oraz udostępniania z Internetu

1. Co do zasady Caritas nie udostępnia sprzętu elektronicznego z dostępem do sieci Internet, w tym komputerowego ani haseł wifi małoletnim. W wyjątkowych wypadkach, gdy dojdzie do udostępnienia sprzętu komputerowego i/lub hasła wifi małoletnim lub gdy dochodzi do korzystania przez małoletnich ze sprzętu elektronicznego z dostępem do sieci Internet Caritas wdraża środki bezpieczeństwa uniemożliwiające dostęp do treści stanowiących zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju. Na udostępnionych małoletnim urządzeniach umożliwiającym dostęp do Internetu powinno być zainstalowane i aktualizowane oprogramowanie filtrujące treści, zaś korzystanie z Internetu powinno być monitorowane przez wyznaczoną osobę odpowiedzialną za Internet przynajmniej w sposób umożliwiający ustalenie, kto, kiedy i z jakich treści korzystał (np. indywidualne konta dla wszystkich użytkowników).

2. W placówkach Caritas, w których przebywają dzieci, w wypadku gdy dojdzie do udostępnienia małoletnim sprzętu komputerowego i/lub haseł wifi:

1) Urządzenia udostępnione małoletnim, które się logują do sieci WI-FI nie posiadają dostępu do zasobów sieci lokalnej. Dzieci, nie mogą uzyskać dostępu do komputerów innych użytkowników.

2) Osoba odpowiedzialna za Internet zapewnia, by na wszystkich urządzeniach z dostępem do Internetu było zainstalowane i aktualizowane automatycznie:

a) oprogramowanie filtrujące treści internetowe,

b) oprogramowanie monitorujące korzystanie przez dzieci z Internetu,

c) oprogramowanie antywirusowe,

d) oprogramowanie antyspamowe,

e) firewall

3) Wprowadzone zostaną harmonogramy dostępu do sieci WI-FI. Kierownicy placówek wyznaczają godziny korzystania z sieci oraz urządzeń należących do placówek. W godzinach nocnych będzie wyłączony dostęp do sieci.

4) Dostęp do Internetu przez dziecko możliwy jest tylko pod nadzorem osoby dorosłej. Personel ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu i czuwa nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci

5) Osoba odpowiedzialna za Internet sprawdza na bieżąco, czy na udostępnionych małoletnim komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.

3. Zabezpieczenia sieci i urządzeń udostępnianych małoletnim podlegają przeglądowi i weryfikacji raz w roku lub interwencyjnie w przypadku zgłoszenia o treści korzystania z treści niebezpiecznych.

4. Należy zgłosić opiekunowi każdą podejrzaną lub niebezpieczną treść odnanioną na komputerze. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści w użytku sieci Caritas, osoba

odpowiedzialna za Internet stara się ustalić, kto korzystał z sieci w czasie ich użytkowania. Po zidentyfikowaniu kto korzystał z treści niebezpiecznych przekazuje informację osobie odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci i osobie odpowiedzialnej za interwencje, celem podjęcia odpowiednich dalszych kroków. Jeżeli użytkownikiem treści niebezpiecznych było dziecko powiadamia się o tym fakcie jego rodzica lub opiekuna prawnego.

5. Nagrywanie dźwięku, obrazu oraz fotografowanie za pomocą telefonu lub innych urządzeń elektronicznych jest zabronione

6. Sieć wifi, do której hasła będą udostępniane małoletnim będzie odpowiednio zabezpieczona poprzez: zabezpieczenie hasłem.

8. Zasady ochrony wizerunku i danych osobowych Dzieci

1. Zasady ochrony danych osobowych i ochrony wizerunku podlegają przepisom krajowym i unijnym, a w szczególności Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE oraz przepisom krajowym.
2. Dostęp do danych osobowych dzieci posiadają jedynie osoby upoważnione do przetwarzania danych osobowych.
3. W celu zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych została powołana osoba odpowiedzialna za prawidłowe przetwarzanie danych osobowych.
4. Dane osobowe dzieci przetwarzane zgodnie z celem, do którego zostały zebrane.
5. Opiekunom dzieci przysługuje wgląd do danych osobowych dziecka z możliwością ich zmiany.
6. W placówkach w których jest prowadzony monitoring został opracowany regulamin zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

9. Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

1. Personel zna Standardy Ochrony Małoletnich oraz posiada wiedzę na temat rozpoznawania symptomów krzywdzenia Dzieci i w ramach wykonywanych obowiązków zobowiązuje się do niezwłocznego zgłaszania sytuacji:

- 1) krzywdzenia Dzieci,
- 2) podejrzenia krzywdzenia Dzieci lub
- 3) posiadania informacji o krzywdzeniu Dzieci.

2. Osobami odpowiedzialnymi za przyjmowanie zgłoszeń, prowadzenie procedury interwencji, udzielenie wsparcia Dzieciom są:

- 1) osoba zaufana
- 2) osoba odpowiedzialna za interwencje

Wyjątkiem jest sytuacja zgłoszenia dokonanego przez Dziecko członkowi Personelu opisane w pkt 4.

3. Caritas umożliwia Dzieciom, personelowi, partnerom zgłoszenie sytuacji w następujących formach:

- 1) do osoby zaufanej - osobiście, pisemnie, telefonicznie pod numerem telefonu: 667-254-713, mailowo pod adresem: biuro@caritas.bielsko.pl
- 2) do osoby odpowiedzialnej za interwencje - osobiście, pisemnie, telefonicznie pod numerem telefonu: 533-021-242.

4. Dodatkowo dzieci mają możliwość zgłosić sytuację krzywdzenia, podejrzenia krzywdzenia dzieci lub posiadania informacji o krzywdzeniu dzieci personelowi (np. wychowawcy lub pracownikowi pełniącemu dyżur w placówce lub innemu w zależności od rodzaju działalności). Członek Personelu, który powziął informację lub podejrzenie o krzywdzeniu Dziecka lub do którego zwróciło się Dziecko ze Zgłoszeniem, zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić osobę odpowiedzialną za interwencje lub osobę zaufaną oraz sporządzić notatkę o zgłoszeniu zawierającą:

- 1) imię i nazwisko dziecka,
- 2) sposób uzyskania informacji o incydencie lub zdarzeniu,
- 3) opis incydentu lub zdarzenia z dokładną datą,
- 4) datę i miejsce sporządzenia notatki.

5. W przypadku, gdy zgłoszenie dotyczy małoletniego, który przebywa w obiekcie tymczasowego zakwaterowania (m.in. Domu Matki i Dziecka Caritas, Jubileuszowym Centrum Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, Okręgowym Ośrodku Pomocy Pokrzywdzonym

Przestępstwem w Bielsku-Białej, Domu w Istebnej- Słoneczniki ojca Pio, na wyjeździe rekolekcyjnym), osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana identyfikuje małoletniego oraz jego relację z osobą dorosłą, z którą przebywa:

- 1) Na podstawie zgłoszenia rezerwacji pobytu – w przypadku pobytów indywidualnych;
- 2) Na podstawie zgłoszenia pobytu grup zorganizowanych ;
- 3) Na podstawie skierowań z ośrodków pomocy społecznej - w obiektach tymczasowego zakwaterowania (m.in. Domu Samotnej Matki i Dziecka).

7. Osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana zobowiązana jest niezwłocznie do przeprowadzenia interwencji weryfikującej treść zgłoszenia. Podjęte działania wyjaśniające dokumentuje w Karcie Zgłoszenia.

8. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę Dziecka Osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana niezwłocznie powiadamia Dyrektora (jeśli nie jest on tą osobą) i sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury. Jeżeli przemocy dopuściła się osoba duchowna to dodatkowo należy zgłosić to do delegata diecezjalnego.

9. Osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana w zależności od treści Zgłoszenia:

- 1) Zawiadamia właściwego pracownika socjalnego lub ośrodka pomocy społecznej - w przypadku, gdy uzasadnione jest wszczęcie procedury założenia Niebieskiej Karty m.in. przemocy w rodzinie, zaniedbane są potrzeby psychofizyczne Dziecka;
- 2) Składa wnioski o wgląd w sytuację dziecka do sądu rodzinnego – w przypadkach m.in. niewłaściwego wykonywania władzy rodzicielskiej, braku porozumienia między rodzicami w kwestiach dotyczących Dziecka, zagrożenia Dziecka demoralizacją, zagrożenia dobra Dziecka;
- 3) Podejmuje natychmiastowe działania w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym m.in. odseparowuje je od osoby krzywdzącej, jeżeli stan dziecka wskazuje na zagrożenie jego zdrowia lub życia, wzywa karetkę pogotowia i policję.
- 4) Informuje Dyrektora Caritas (jeśli nie jest tą osobą podejmującą interwencję) o otrzymaniu Zgłoszenia i podjętych na jego skutek działaniach, za wyjątkiem sytuacji, gdy podejrzanym krzywdzenia dziecka jest Dyrektor;
- 5) Informuje rodziców lub opiekuna prawnego dziecka o otrzymaniu zgłoszenia i podjętych na jego skutek działaniach, za wyjątkiem sytuacji, gdy podejrzanym krzywdzenia dziecka jest opiekun prawny;
- 6) Jeżeli podejrzanym krzywdzenia dziecka jest inne dziecko, koniecznym jest powiadomienie jego rodzica lub opiekuna prawnego; wraz z nimi należy podjąć odpowiednie działania.
- 7) W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, informuje o tym fakcie opiekuna na piśmie.

8) Dyrektor wzywa osobę, którą podejrzewa się o krzywdzenie i informuje ją o podejrzeniu, w celu wyjaśnienia prawdziwości faktów, sporządza opis zaistniałej sytuacji oraz plan pomocy dziecku — na podstawie rozmów:

- z dzieckiem
- ze zgłaszającym fakt krzywdzenia dziecka,
- z rodzicami dziecka
- z podejrzanym o krzywdzenie.

10. Plan pomocy dziecku (Załącznik nr 5) powinien zawierać wskazania dotyczące:

- a. działań, jakie Caritas podejmuje na rzecz dziecka, w celu zapewnienia mu poczucia bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji – policja, sąd, Zespół Interdyscyplinarny, prokuratura
- b. zdyscyplinowanie krzywdzącego
- c. wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;

11. Z przebiegu interwencji sporządza się Kartę Zgłoszenia (Załącznik nr 2)

12. Zasady i procedurę reagowania ustanowione w niniejszych Standardach stosuje się także w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro małoletniego jest zagrożone, a małoletni przebywa w ośrodku wczasowym Caritas lub w innym obiekcie tymczasowego zakwaterowania

13. Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.

14. Jeśli jakakolwiek osoba dorosła zaangażowana w pracę na rzecz Caritas dowie się od dziecka, że doświadcza ono przemocy, automatycznie ma obowiązek zastosowania się do art. 304 k.p.k. mówiącego o tym, że każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

15. Zespół ds. Prewencji w zależności od treści zgłoszenia może:

- 1) Stworzyć i realizować plan pomocy Dziecku;
- 2) Skierować Dziecko do wsparcia psychologicznego;
- 3) Udzielić innej niezbędnej Dziecku pomocy.

16. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do procedury interwencji, Dyrektor odsuwa ją od tejże procedury oraz prowadzi procedurę osobiście. Dyrektor odsuwa członka personelu od wszelkich form kontaktu z dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy, jeżeli przedmiotem zgłoszenia było krzywdzenie przez członka personelu. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony Dyrektora, osoba zaufana lub osoba odpowiedzialna za interwencję, którą nie jest Dyrektor, zawiadamia Delegata biskupiego ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży.

17. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, posiadają informacje o krzywdzeniu dziecka, informacje o uczestnikach postępowania lub inne informacje związane z krzywdzeniem, zobowiązane są do zachowania tych informacji w

tajemnicy (załącznik 7), wyłączając przekazywanie informacji uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych, wykazania zerowej tolerancji dla wszelkich zachowań zabronionych oraz dążenia do niezwłocznego ocenienia, wyjaśnienia podejrzeń i przekazania do odpowiednich służb faktów zawartych w Zgłoszeniu, jeżeli tego wymaga jego treść, nie podejmowania jakichkolwiek działań odwetowych, w tym także w zakresie zatrudnienia, w związku z faktem dokonania zgłoszenia

10. Pomoc osobom pokrzywdzonym

1. Każda osoba, która mówi o doświadczanej przez siebie krzywdzie, winna zostać przyjęta z szacunkiem i uważnie wysłuchana.
2. Osoba pokrzywdzona powinna otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której może skorzystać
3. Należy jak najszybciej zapewnić bezpieczeństwo osobie skrzywdzonej (np. przez niedopuszczanie do niej osoby wskazanej lub podejrzanej o krzywdę). Następnie należy jej udzielić pomocy, jakiej potrzebuje. Osoby poszkodowane nie powinny być obarczane kosztami udzielanej im pomocy.
4. Jeśli osobą skrzywdzoną jest dziecko, pomoc powinna otrzymać również jego rodzina.
5. Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.
6. Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby pokrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

Osobą zaufania w Caritas jest Wojciech Kuchcicki

Numery kontaktowe:

- 1) Wojciech Kuchcicki, tel. 667-254-713 / Osoba zaufana
- 2) Dyrektor Ks. Robert Kurpiós, tel. 533-021-242 / Osoba odpowiedzialna za interwencje
- 3) Wojciech Kuchcicki, tel. 667-254-713 / Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich
- 4) 116 111 / Telefon zaufania dla Dzieci i Młodzieży
- 5) 800 12 12 12 / Dziecięcy Telefon Zaufania

11. Sposób przechowywania dokumentacji związanej z procedurą oraz upowszechniania, kontrolowania przestrzegania, monitorowania Standardów

1. Dokumenty rekrutacyjne personelu pracującego z dziećmi przechowywane są w aktach osobowych.
2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich lub osoba odpowiedzialna za interwencje zobowiązane są do przechowywania kompletnej dokumentacji dotyczącej zgłoszeń oraz wszystkich załączników w miejscu, do którego nie mają dostępu osoby trzecie (zamykana szafa lub zamykane pomieszczenie z dostępem wyłącznie upoważnionych osób).
3. Caritas prowadzi rejestr zgłoszeń. Dane do rejestru zgłoszeń wprowadza osoba zaufana lub osoba odpowiedzialna za interwencje
4. Nadzór nad przestrzeganiem Standardów w Caritas pełni Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich.
5. Caritas dokonuje oceny Standardów raz na dwa lata w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Przy ich aktualizacji będzie brać pod uwagę zmiany technologiczne, prawne, organizacyjne oraz zgłaszane postulaty przez personel i podopiecznych.
6. Do przeprowadzenia monitoringu Standardów, Caritas wykorzystuje narzędzia:
 - 1) ankiety wśród personelu lub podopiecznych (załącznik 6);
 - 2) spotkania personelu placówek, w trakcie których poruszane są kwestie przestrzegania standardów, zgłaszane są uwagi, nowe pomysły, zmiany.
7. Przy ocenie standardów przeprowadza się analizę funkcjonowania standardów od momentu ich wejścia w życie lub ostatniej zmiany, biorąc pod uwagę:
 - 1) stwierdzone przypadki krzywdzenia dzieci;
 - 2) przeprowadzone procedury interwencji;
 - 3) wprowadzone plany pomocy dziecku;
 - 4) stwierdzone przypadki naruszeń standardów.
8. Z monitoringu standardów sporządzany zostaje protokół. Po spisaniu protokołu z oceny standardów i propozycji wprowadzonych zmian zostaje on przedstawiony Dyrektorowi. Dyrektor akceptuje przedstawiony projekt bez zastrzeżeń albo zmienia go i wprowadza zmienione standardy w życie.

12. Zasady udostępniania standardów

1. Wszelkie dokumenty/procedury/polityki związane z wprowadzeniem Standardów Ochrony Małoletnich są udostępniane personelowi, małoletnim i ich opiekunom na żądanie.
2. Dokumenty te można również znaleźć na stronie internetowej: www.caritas.bielsko.pl oraz w wersji papierowej we wszystkich placówkach Caritas.
3. Członkowie personelu mają obowiązek zapoznać się z ww. dokumentacją po zawarciu umowy, co potwierdzają podpisem.
4. Pracownicy zatrudnieni aktualnie zostają zaznajomieni z ww. dokumentacją przez Dyrektora Caritas do dnia 15 sierpnia 2024, co potwierdzają podpisem.
6. Rodzice/opiekunowie małoletnich zapoznawani są z ww. dokumentami każdorazowo przy rozpoczęciu działalności Caritas względem dziecka lub rozpoczęciem pobytu dziecka w placówce Caritas. Względem dzieci, które już korzystają z działalności Caritas lub przebywają w placówkach Caritas, ich rodzice/opiekunowie zostają zaznajomieni z dokumentacją do dnia 30.09.2024 r. Zapoznanie się z ww. dokumentami każda osoba potwierdza swoim podpisem.
7. Caritas przekazuje treści Standardów również w formie przystępnej dla Dzieci np. w formie plakatów, informacji na tablicach ogłoszeń lub innych. Zapewnia również dostępność informacji o aktualnych telefonach zaufania lub adresach placówek zajmujących się wsparciem w sytuacjach kryzysowych. Personel przekazuje treści Standardów w wersji dostosowanej do wieku lub potrzeb Dziecka podczas konsultacji, zajęć, spotkań profilaktycznych lub innych.

13. Postanowienia końcowe

2. Standardy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
3. Ogłoszenie następuje przez umieszczenie na stronie internetowej Caritas oraz przekazanie do wiadomości Personelowi Caritas w szczególności poprzez udostępnienie w wersji drukowanej we wszystkich placówkach.

DYREKTOR CARITAS
DIECEZJI WARSZAWSKO-ZACHODNIEJ

ks. Robert Kurpiós

Załączniki:

1. Oświadczenie dot. Standardów
2. Karta zgłoszenia.
3. Karta Bezpieczeństwa i Ochrony.
4. Rejestr Zgłoszeń.
5. Plan pomocy dziecku
6. Monitoring standardów – ankieta
7. Oświadczenie o zachowaniu poufności informacji powziętych w procesie postępowania w sprawie krzywdzenia dziecka oraz przetwarzanych danych osobowych

Załącznik nr 1

.....
miejsowość i data

.....
Nazwisko i Imię

OŚWIADCZENIE

**o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej
z dnia 30.07. 2024 r.**

Ja, niżej podpisany/a oświadczam, że zapoznałem/am się oraz zrozumiałem/am Standardy Ochrony Małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej z dnia 30.07.2024 r. i zobowiązuję się do przestrzegania zawartych w tym dokumencie postanowień, z uwzględnieniem stosowania zawartych w nich zasad.

.....
Podpis

Załącznik nr 2

Karta zgłoszenia

Imię i nazwisko Przyjmującego Zgłoszenie:			
Pełniona funkcja:	Osoba odpowiedzialna za interwencje ☐ Osoba zaufana ☐		
Miejsce zgłoszenia lub nazwa Placówki Caritas:		Data:	
Czy Zgłoszenie miało charakter anonimowy?:	TAK ☐ NIE ☐		
Jeśli Zgłoszenie nie było anonimowe, uzupełnij dalej:			
Imię i nazwisko Zgłaszającego:			
Płeć:	Kobieta ☐ Mężczyzna ☐		
Wiek:			
Czy Zgłaszający chce być poinformowany/a o podjętych krokach?	TAK ☐ NIE ☐		
Czy pouczono Zgłaszającego o zasadach:			
1) Zachowania zgłaszanych informacji w tajemnicy, z wyłączeniem przekazywania informacji uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych – Zasada Poufności;			
2) Obowiązku wykazania zerowej tolerancji dla wszelkich Zachowań Zabronionych oraz dążenia do niezwłocznego ocenienia, wyjaśnienia podejrzeń i przekazania do odpowiednich służb faktów zawartych w Zgłoszeniu, jeżeli tego wymaga jego treść - Zasada Zerowej Tolerancji;			
3) Nie podejmowania jakichkolwiek działań odwetowych, w tym także w zakresie zatrudnienia, w związku z faktem dokonania Zgłoszenia w dobrej wierze - Zasada Braku Odwetu.			

TAK ☐ NIE ☐	
Imię i nazwisko Pokrzywdzonego Małoletniego :	
Płeć:	Kobieta ☐ Mężczyzna ☐
Wiek:	
Czy ustalono, kto jest Opiekunem prawnym małoletniego?	TAK ☐ NIE ☐
Dane Opiekuna prawnego <i>(wypełnić jeśli dotyczy; imię i nazwisko oraz numer do kontaktu)</i>	
Czy Opiekun prawny został powiadomiony o Zgłoszeniu (jeżeli nie jest on podejrzanym o krzywdzenie)?	TAK ☐ NIE ☐ Kiedy: W jakiej formie:
Opis incydentu lub zdarzenia <i>(należy wpisać m.in. datę zdarzenia, kto się dopuścił nieprawidłowości, określenie, czy były to zdarzenia ciągłe czy nie)</i>	
Czy Przyjmujący Zgłoszenie zawiadomił o nieprawidłowości odpowiednie służby?	TAK ☐ NIE ☐ NIE DOTYCZY ☐
Jeśli TAK, to które organy zostały zawiadomione przez Przyjmującego Zgłoszenie?	Policja ☐ Prokuratura ☐ Sąd rodzinny ☐ Pracownik socjalny lub ośrodek pomocy społecznej ☐ Inny (wpisać jaki) ☐

<p>Kto z Personelu Caritas został powiadomiony o Zgłoszeniu?</p>	<p>Specjalista ds. Bezpieczeństwa i Ochrony ☐</p> <p>Pracownik ds. Ochrony Małoletnich ☐</p> <p style="text-align: center;">Dyrektor Caritas AC ☐ Sekretarz Caritas AC ☐</p> <p>Inny (wpisać jaki) ☐</p>	
<p>Opis podjętych kroków przez Przyjmującego Zgłoszenie</p> <p><i>(m.in. inne kroki w związku ze Zgłoszeniem, w jakiej formie zostało zapewnione bezpieczeństwo małoletniego, czy prowadzone były działania wyjaśniające, pomoc udzielona małoletniemu np. psychologiczna, wezwanie pogotowia, izolacja od sprawcy itp.)</i></p>		
<p>Czy powołano Zespół ds. Ochrony Małoletnich w celu udzielenia wsparcia małoletniemu?</p>	<p>TAK ☐</p>	<p>NIE ☐</p>
<p>Data i Podpis Przyjmującego Zgłoszenie</p>		
<p>Instrukcja dla Przyjmującego Zgłoszenie (<i>Specjalista ds. Bezpieczeństwa i Ochrony lub Pracownik ds. Ochrony Małoletnich</i>):</p>		
<p>Do Karty Zgłoszenia mogą być dołączane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszelkie dokumenty związane ze Zgłoszeniem m.in.: <ol style="list-style-type: none"> a. treść Zgłoszenia, jeżeli jest w formie pisemnej, b. notatki Personelu dot. Zgłoszenia, c. dokumentacja foto, audio, wideo dot. Zgłoszenia, jeżeli taka miała miejsce, 2) wszelkie dokumenty związane z działaniami następczymi: <ol style="list-style-type: none"> a. kopia przekazanego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa, 		

- b. kopia przekazanego do sądu wniosku o wgląd w sytuację dziecka,
- c. protokoły ze spotkań Zespołu ds. Ochrony Małoletnich lub program wsparcia małoletniego (jeśli został utworzony),
- d. inne dokumenty potwierdzające udzielenie wsparcia dziecku lub skierowania do pomocy.

Kompletna dokumentacja dot. Zgłoszeń oraz wszystkich załączników **musi być przechowywana w miejscu, do którego nie mają dostępu osoby trzecie (zamykana szafa lub zamknięte pomieszczenie z dostępem wyłącznie upoważnionych osób).**

Zgłoszenie należy wprowadzić do rejestru Zgłoszeń.

Załącznik 3

Karta Bezpieczeństwa i Ochrony

W celu zapewnienia Bezpieczeństwa i Ochrony Dzieci będących beneficjentami pomocy udzielanej przez Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej pozostawia się do wypełnienia niniejszą Kartę Bezpieczeństwa i Ochrony.

Wypełnienie niniejszej Karty jest dobrowolne. Brak podania wszystkich danych oraz złożenia oświadczeń skutkuje niemożnością udziału w działaniach Caritas lub przebywania w placówkach Caritas

Imię i Nazwisko:

Data urodzenia:

**Dowód osobisty lub
paszport i nr PESEL**

Cel wizyty:

Czas wizyty:

Telefon kontaktowy:

4. II. Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej informuje, że w ramach działań Caritas lub przebywania w placówkach Caritas obowiązuje Katalog Zachowań Zabronionych - niedozwolone jest, aby ktokolwiek dopuszczał się wobec małoletnich:
- 1) Bicia, szturchania, popychania ani w jakikolwiek sposób naruszania integralności fizycznej dziecka
 - 2) Dotykania dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny
 - 3) Dotykania dziecka wbrew jego woli (należy się kierować zawsze obiektywnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na stosowny i bezpieczny kontakt fizyczny i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.)
 - 4) Oczekiwania od Dzieci jakichkolwiek świadczeń wzajemnych w zamian za udzielaną pomoc m.in. pieniędzy, pracy, dóbr, kontaktów seksualnych, itp., a także przyjmowania prezentów lub pieniędzy od dziecka;
 - 5) Proponowania Dzieciom lub organizowanie spotkań z nimi poza miejscem i czasem pracy lub wolontariatu - spotkań o charakterze prywatnym, które nie mają związku z

- funkcjonowaniem placówek Caritas lub realizacją projektów Caritas (np. zaproszeń do prywatnego domu, prywatnych wyjść do kawiarni, kina itp.)
- 6) Kontaktowania się z Dziećmi za pośrednictwem prywatnych kanałów komunikacji lub social mediów – np. wysyłanie prywatnych wiadomości poprzez email, WhatsApp, Instagram, Viber, Facebook i inne.
 - 7) Spędzania nadmiernego czasu z dziećmi lub spędzania czasu z dziećmi na osobności, np. za zamkniętymi drzwiami. W przypadku konieczności rozmowy z dzieckiem na osobności, należy zadbać, aby być w zasięgu wzroku innych. Można poprosić np. drugiego pracownika o obecność podczas rozmowy.
 - 8) Wykonywania lub publikowania w prywatnych mediach społecznościowych zdjęć dzieci – mogą one nastąpić wyłącznie po uzyskaniu wyraźnej zgody Opiekuna prawnego.
 - 9) Utrwalania wizerunku dziecka dla celów prywatnych
 - 10) Przeglądanie rzeczy osobistych dzieci. W przypadku podejrzenia przechowywania przez dzieci w rzeczach osobistych substancji i rzeczy niedozwolonych np. narkotyków, substancji psychoaktywnych, papierosów, alkoholu, ostrych/niebezpiecznych narzędzi, innych przedmiotów zagrażających życiu lub zdrowiu Personel ma obowiązek wezwać Policję w celu weryfikacji podejrzenia i zapewnienia bezpieczeństwa innym Dzieciom.
 - 11) Pełnienia funkcji opiekuńczo-wychowawczych pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci
 - 12) Pozostawiania dziecka wyłącznie pod opieką innego dziecka
 - 13) Przewożenia dzieci prywatnymi samochodami personelu Caritas, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych
 - 14) Wypowiadania treści i żartów o podtekście seksualnym, prezentowania dzieciom treści obscenicznych, pornograficznych lub mających podtekst seksualny, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia.
 - 15) stosowania przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się itp., zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych
 - 16) ujawniania informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
 - 17) zachowywania się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby)
 - 18) jakakolwiek inna przemoc względem dzieci, w szczególności: fizyczna, psychiczna, seksualna, zaniedbywanie, przemoc w rodzinie, rówieśnicza, rooming– których znaczenie tłumaczy Słowniczek do Standardów Ochrony Małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej

- 19) Zatajania podejrzeń lub zaniechanie informowania o nadużyciach wobec dzieci spowodowanych przez inne osoby.
- 20) Uczestniczenia w procederze handlu dziećmi, włącznie z pozyskiwaniem danych lub informacji o dzieciach.

III. Raportowanie przypadków:

Wszystkie osoby są zobowiązane do raportowania o wystąpieniu powyższych Zachowań Zabronionych. Zgłaszać należy sytuacje: krzywdzenia Dzieci, podejrzenia krzywdzenia Dzieci lub posiadania informacji o krzywdzeniu Dzieci.

Raportowanie może nastąpić:

- 1) wysyłając wiadomość e-mail na adres: biuro@caritas.bielsko.pl
- 3) w formie pisemnej na adres: Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, ul. Janowicka 138, 52-413 Janowice
- 4) w formie ustnej w trakcie spotkania z Personelem Caritas.

IV. Oświadczenia

Przeczytałem/am i zrozumiałem/am powyższe informacje. Zgadzam się na ich przestrzeganie w każdym czasie. Rozumiem, że przekroczenie przeze mnie powyższych zapisów prowadzi do zgłoszenia tego odpowiednim służbom.

Imię, nazwisko: _____ Data: _____ Podpis: _____

Oświadczam, że nie jestem karany/s za przestępstwa na tle seksualnym, za czyny pedofilne i gwałcenia. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Imię, nazwisko: _____ Data: _____ Podpis: _____

V. Klauzula informacyjna

Działając zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 ogólnego Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE – dalej w skrócie zwane RODO, informujemy, iż:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, NIP: 5471902638, Regon: 040038595 z siedzibą w: 43-300 Bielsko-Biała, ul. Żeromskiego 5A.
2. Kontakt z Inspektorem Danych Osobowych: biuro@caritas.bielsko.pl
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji zarządzenia *Standardy Ochrony Młodości*
Podstawą do przetwarzania tych danych jest art. 23 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz art. 6 ust. 1 lit. b RODO.
4. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych będą wyłącznie podmioty uprawnione do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa.

5. Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą maksymalnie przez okres niezbędny dla realizacji prawnie uzasadnionych interesów Administratora, którymi jest realizacja działalności statutowej.

Posiada Pani/Pan prawo do żądania od administratora dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych, przenoszenia danych oraz prawo do cofnięcia zgody.

Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego.

Podanie danych osobowych jest wymogiem zawarcia umowy i ma charakter dobrowolny, ich niepodanie skutkuje jednak brakiem możliwości ubiegania się o pomoc w Funduszu Obrony Życia.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych dla potrzeb niezbędnych do rozpatrzenia niniejszego wniosku (zgodnie z Ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych osobowej z dnia 27 kwietnia 2016r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) oraz Ustawą z dnia 29.08.1997 o Ochronie Danych osobowych; tekst jednolity Dz. U. z 2002r. Nr 101, poz. 926 ze zm.).

Brak podania wszystkich danych oraz złożenia oświadczeń skutkuje niemożnością udziału w działaniach Caritas lub przebywania w placówkach Caritas

Uwagi Personelu Caritas z wizyty:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

WZÓR PLAN POMOCY DZIECKU

- OPIS SYTUACJI DZIECKA (JEGO FUNKCJONOWANIA W PLACÓWCE CARITAS, W DOMU, GRUPIE RÓWIESNICZEJ)

.....
.....
.....

- ROZPOZNANE POTRZEBY ROZWOJOWE I EDUKACYJNE:

.....
.....
.....

- CELE WSPRACIA/POMOCY

.....
.....

- DZIAŁANIA SŁUŻĄCE OSIĄGNIĘCIU CELÓW WSPRACIA/POMOCY

.....
.....
.....

- OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA WDROŻENIE I MONITOROWANIE REALIZACJI PLANU:

.....

DATA

PODPISY OSÓB SPORZĄDZAJĄCYCH PLAN:

Monitoring standardów

PYTANIA	TAK	NIE
1. Czy znasz standardy ochrony małoletnich w Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej?		
2. Czy wiesz jakie zachowania są zakazane?		
3. Czy wiesz, jak reagować na krzywdzenie dzieci?		
4. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w standardach ochrony małoletnich w Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej?		
5. Czy wiesz do kogo zgłaszać krzywdzenie małoletnich?		
6. Czy masz dostęp do danych kontaktowych placówek i instytucji zajmujących się pomocą i ochroną dzieci ?		
7. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Standardów ochrony małoletnich? (odpowieź opisowa)		

Załącznik nr 7

Oświadczenie o zachowaniu poufności informacji powziętych w procesie postępowania w sprawie krzywdzenia dziecka oraz przetwarzanych danych osobowych

O Ś W I A D C Z E N I E

Niniejszym oświadczam, że znana jest mi treść przepisu art. 241 § 1 – § 3 k.k.* i wynikające z niego zakazy:

1. rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania przygotowawczego, zanim zostały ujawnione w postępowaniu sądowym;
2. rozpowszechnia publicznie wiadomości z rozprawy sądowej prowadzonej z wyłączeniem jawności;
3. rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania prowadzonego na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Oświadczam, że znane są mi zasady bezpiecznego przetwarzania danych osobowych na podstawie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, w tym w szczególności rozporządzenia RODO.

Zobowiązuję się do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, które zostały mi ujawnione w procedurze interwencyjnej w związku ze zgłoszeniem przemocy wobec dziecka, zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka lub podjęciem innych działań w celu ochrony dziecka.

.....
miejsce, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

/*/ art. 241 [rozpowszechnianie wiadomości]

§ 1. Kto bez zezwolenia rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania przygotowawczego, zanim zostały ujawnione w postępowaniu sądowym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto rozpowszechnia publicznie wiadomości z rozprawy sądowej prowadzonej z wyłączeniem jawności.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega, kto bez zezwolenia rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania prowadzonego na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach nieletnich.

